

שיעור מספר 7*
17 - 11 פברואר

רוח הקודש ופרי הרוח

שבת אחר הצהריים

קיראו את הפסוקים הבאים לקראת שיעור השבת השבועי: יוחנן 11-15:1, גלטים 5:22, 1 קורינתנים 13, רומים 14:17, אפסים 9:5, מתי 5:5.

פסוק לשינון: "לְעֵמֶת זֹאת, פְּרֵי הַרוּחַ הוּא אֱהָבָה, שְׂמֵחָה, שְׁלוֹם, אֲרֻךְ רוּחַ, נְדִיבוּת, טוֹב לֵב, נְאֻמָּנוּת, עֲנוּה, רִסּוֹן עֲצָמִי – עַל מְדוּת פְּאֵלָה אֵין תּוֹרָה חֲלָה." (גלטים 5:22,23)

פרי הרוח הוא מהות חיי האמונה. כאשר שאול השליח מונה את תשעת המרכיבים של פרי הרוח, הוא טוען שעלינו לראות אותם כמכלול ולא כל אחד לחוד. פרי הרוח אינו אומר לנו מה אמור להיות מסוגל לעשות האדם למען האלוהים דרך מתנות הרוח וכישרונותיו. להיפך, הוא מראה כיצד האדם חי למען האלוהים. הוא אומר לנו מיהו אותו אדם. כל התכונות המפורטות בגלטים 5:22,23 איפיינו את ישוע המשיח. על כן, פרי הרוח שהוא חייו של ישוע המשיח בנו, יכול להתקיים אך ורק דרך כוחה של רוח הקודש.

פרי הרוח הוא לא משהו שאנו משיגים בעזרת מאמצינו האנושיים. כמובן שאפשרי לייצר ולהציג חלק מאיפיוניו בעזרת כוח הרצון שלנו. אך זה לא דומה למה שרוח הקודש מייצרת בנו. "פרי הרוח", שאנו מייצרים בעצמינו, דומה לפרי הרוח האמיתי האותה מידה כמו שפירות פלסטיק דומים לפירות אמיתיים. פירות פלסטיק הם מלאכותיים. מרחוק הם נראים יפים באותה המידה, אך כאשר מנסים לטעום הטעם נוראי. פירות אמיתיים אינם מיוצרים. הם גדלים מתוך היחסים. כאשר רוח הקודש מחברת אותנו עם ישוע דרך דברו הכתוב, תכונותיו מתחילות להתגלות בחיינו.

*לימדו את השיעור השבועי לקראת שבת 18 - בפברואר.

התנאי לפיריון

קראו את יוחנן 11-15:1. מדוע הפרי יכול לגדול רק מתוך יחסים חיים עם ישוע, הגפן? מדוע ההתמדה בהתמקדות בישוע חשובה כל כך? כיצד אנו יכולים להתמיד בו?

הסוד הראשון לגדילת פרי אמיתי של המאמין הוא להיות קשור תמיד למשיח. זולת ישוע איננו יכולים לגדל פרי רוח אמיתי. פרי הרוח אינו נוחת עלינו מבחוץ, אלא הוא תוצאה של החיים במשיח. ביוחנן 11-15:1, ישוע אומר שהפרי שאנו מניבים היא תוצאתם של החיים במשיח-הגפן האמתית, שהחיים "זורמים" דרך שריגייו, שהם, בעצם, המאמינים. הבשלת הפרי היא עבודתו של אלוהים באמצעות ישוע המשיח. האחריות של המאמין היא להימצא במשיח. כאשר ישוע שוכן במחשבותינו הוא מתבטא במעשינו. ישוע חי בתוכינו. החיים שישוע חי משוחזרים בנו כאשר אופיו משתקף באופיינו.

פרי הרוח הוא אופיו של ישוע, המתהווה בהולכים אחרי ישוע בעזרת כוחה של רוח הקודש. כאשר ישוע שוכן בתוכינו, אנו מתהלכים "בדרך הרוח ולא תמלאו את תאוות הבשר" (גלטים 5:16).

להלן דבריו של ישוע: "כִּן כֵּל עֵץ טוֹב עוֹשֶׂה פְּרִי טוֹב וְהָעֵץ הַנִּשְׁחָת עוֹשֶׂה פְּרִי רָע. עֵץ טוֹב אֵינְנוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת פְּרִי רָע וְעֵץ נִשְׁחָת אֵינְנוּ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת פְּרִי טוֹב". (מתי 12:17, 18). הפרי הטוב הוא תוצאה טבעית של יחסינו הקרובים עם ישוע ברוח הקודש. כאשר אנו משתפים פעולה עם רחשי הלב הפנימיים של הרוח, פרי הרוח מתגלה בחיינו. אופיינו ישתנה ואופיו של ישוע המשיח ישתקף באופיינו, אפילו בצורת החשיבה והדיבור שלנו. רוח הקודש תעניק לנו כוח לחיות חיי נצחון ולפתח את התכונות שמאפיינות את ילדי האלוהים.

ב-2 טימותאוס 3:5 שאל השליח מתאר אנשים, אשר "לְכָאוּרָה בְּעָלֵי יְרֵאת שְׂמִים, אֶךְ לֹפְרִים בְּתִקְפָּה". מה ההבדל בין חיי דת לבין החיים שמלאים ברוח הקודש? כיצד אנו יכולים לדעת מהו סוג חיינו?

פרי האהבה

קראו גלטים 5:22 ו-1 קורינתנים 13. מדוע אהבה היא המאפיין הראשון והחשוב ביותר של פרי הרוח? באיזה אופן האהבה משפיעה על כל המאפיינים הנותרים של אותו הפרי?

האהבה עומדת בראש כל התכונות האחרות הכלולות בפרי הרוח וחודרת לתוכם. ניתן להסתכל על כל שאר התכונות בתור מאפייני האהבה. הערך הגבוהה ביותר של האמונה האדוונטיסטית הוא אהבה (1 קורינתנים 13: 13), מכיוון שאלוהים הוא אהבה (1 יוחנן 4: 8). אהבתו של אלוהים היא הבסיס והמקור לכל שאר הדברים הטובים. אהבתו של אלוהים נשפכת עלינו ואל תוך ליבינו דרך רוח הקודש (רומים 5: 5). אהבה היא עדות לכך שאנו ילדי האלוהים. אותה האהבה היא הרבה מעבר לסתם חיבה אנושית. היא לא יכולה להיווצר על ידי מאמץ אנושי. היא נובעת כתוצאה משכינה באלוהים. אהבה שכזאת היא אדיבה ואיננו ראויים לה. רק לאהבה הזאת יש את הכוח לשנות. בטבעה העדין, אך העצום האהבה האלוהית מובילה את החוטא לחזרה בתשובה ומעירה את רצונו לטוב יותר. לאהבה יש כוח לאחד, אפילו את אלה שהיו אויבים בעבר (לוקס 27,28: 6, רומים 5: 8). לכן, באהבתנו אחד כלפי השני כל העולם יידע שהאדוונטיסטים הם תלמידים אמיתיים של ישוע המשיח (יוחנן 13: 35). אותו פרי האהבה גם יוביל את האדוונטיסטים לשדר הבנה ורגישות כלפי האחרים. יש עניין מיוחד בכך שאהבה מתוארת לפרטיה דווקא ב-1 קורינתנים 13, בין הפרקים 12 ו-14. שתי הפרקים הללו דנים במתנות הרוח. לעומת זאת, פרק 13 דן באהבה: פרי הרוח. אפילו הכישרונות הגדולים ביותר אינם שווים דבר ללא האהבה. מתנות הרוח ללא פרי הרוח חסרי כוח ואינם מעניקים את הברכה שאלוהים התכוון להעניק דרכן. אולם, האהבה היא הדבר אשר מחבר את כל שאר תכונות פרי הרוח אל שלם אחד ומעניקה אמינות לכל מה שאנו עושים.

באילו היבטים של חייכם איכות האהבה נפגעת? בקשו מרוח הקודש למלא אתכם באהבה כלפי האנשים שאתם נתקלים בהם ביום-יום. זכרו, כי אלוהים אוהב אותנו גם דרך אנשים אחרים. כיצד אתם מראים את אהבתכם לאחרים? באיזה אופן משפיעה האהבה על שאר התכונות המוזכרות תחת פרי הרוח?

נדיבות, טוב לב ונאמנות

קראו 1 קורינתנים 13:4. מדוע לנדיבות פשוטה יש השפעה כה חיובית על אנשים אחרים? היכן הנכם יכולים לראות את טובו של אלוהים ביחסו לאנושות?

לעיתים קרובות במקרא משתמשים במילה "נדיבות" כאשר רוצים לתאר את יחסו של אלוהים כלפי עמו. הנדיבות אמורה לאפיין גם את יחסינו כלפי האחרים בעת נפילתם. אלוהים יכול היה להחמיר איתנו אילו היה מתרכז באשמתינו. לעומת זאת, הוא מתייחס אלינו כאב אוהב אשר מטפל בילדו הלומד (הושע 1-4:11). אין דבר שכוח יותר מחוסר נדיבות שמבטל את בשורתנו ואת שירותינו כמאמינים. זה לא עולה כסף להיות אדיב, אך בהחלט יכול לפתוח את דלתות הלב של אדם אחר. לא משנה מה אמורה להיות מידת התוכחה בעקבות מעשה לא הולם, עלינו להיות נדיבים כלפי האחרים, ללא כל תלות במידת אשמתם. נזיפה מתוך נדיבות היא אולי הסימן העצום ביותר לאופי אציל.

קראו גלטים 5:22. מדוע חשוב כל כך להיות אמין ונאמן במסעותינו עם אלוהים?

הנאמנות שדנים בה לעיל היא אמינות האופי וההתנהגות המופיעים כתוצאה מעבודתה של רוח הקודש. נאמנות משמעותה להיות מישהו שאפשר לסמוך עליו. אנשים נאמנים מקיימים את מה שהבטיחו. נאמנות מאפיינת גם את ישוע המשיח, הקרוי «עד נאמן» (התגלות 1:5), וגם את אלוהים האב, אשר מקיים את מה שהבטיח ונאמן במעשיו (1 קורינתנים 1:9, 10:13, 1 תסלוניקיים 5:24, 2 תסלוניקיים 3:3). כאשר אנו נאמנים, אנחנו מגלים את צלמו של אלוהים בחיינו. «אלוהים אינו מעריך את התוצאות הגדולות שהשגנו, אלא את המניעים שמתוכם אנו פועלים. הוא מוקיר את הנאמנות וטוב לב שלנו הרבה יותר מאשר את מידת העבודה שנעשתה» Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 2, pp. 510, 511.

ענווה וריסון עצמי

קראו גלטים 5:23 ומתי 5:5. מדוע הצניעות והענווה חשובים כל כך עבור מנהיגות משיחית?

צניעות או ענווה משמעותם אינה חולשה. זו גם לא פחדנות או חוסר מנהיגות. להיפך, משה הקרוי האיש העניו ביותר עלי אדמות (במדבר 3: 12) היה מנהיג בעל שיעור קומה אדיר של בני ישראל. אנשים ענווים אינם צעקנים, אינם מחפשים ריב ומדון או אנוכיים ואגרסיביים. להיפך, הם משרתים את האחר ברוח עדינה. הענווה יכולה להוות ביטוי חיזוני של אמונה פנימית וביטחון, לא באדם עצמו, כמובן, אלא בכוחו של אלוהים, אשר פועל בקרבו. לעיתים קרובות, אנשים שהם קולנייים ומוחצנים פשוט מנסים לחפות על חוסר הביטחון והפחדים שלהם.

קראו גלטים 5:23 ומשלי 16:32. לאיזה צרה אנו עלולים להיקלע אילו לא נתרגל את הריסון העצמי? אילו ברכות אנו נקבל אם נהיה בעלי שליטה עצמית ומרוסנים בחיינו?

המאפיין האחרון של פרי הרוח הוא ריסון עצמי ושליטה עצמית. וכאן עלינו להיות זהירים, הרי כולנו נאבקים על השליטה עצמית בתחום אחד או אחר של חיינו. לפני שאדם יוכל לשלוט על העיר, על קהילה או על חברה, עליו להיות מסוגל לשלוט על עצמו. ריסון עצמי אמיתי אינו מהווה שליטה רק על האוכל והשתייה, אלא על כל תחומי החיים.

כל המאפיינים המוזכרים לעיל הם חלק מפרי הרוח. כאשר כתבי הקודש מתארים את עבודתו של אלוהים בחיינו, לאספקט האתי של הקדושה יש יתרון על המתנות הכריזמטיות. הידמות לישוע בכל המובנים שלה היא בעלת משמעות אמיתית בחיי המאמין. מפני שפרי הרוח הוא הסימן המבדיל של כל המאמינים בכל העולם, הוא זה שיוצר את האחדות הנראית לעין בקהילתו של אלוהים.

תחשבו על תחומי החיים שהייתם רוצים לשלוט עליהם טוב יותר. ייתכן שתחום אחד נמצא תחת שליטה והאחר לא כל כך? מדוע חשוב כל כך לשלוט על כל התחומים בעזרת כוחו של אלוהים? דונו בתשובותיכם בכיתתכם בשבת.

נקודות למחשבה

”בשפה המודרנית הקטע בגלטים 5: 22,23 אמור להשמע כך: ”פרי הרוח הוא נטייה חביבה, רוח קורנת ומצב רוח עליו, מחשבות שלוות, סבלנות סלחנית בנסיבות מחרחרות ריב ועם אנשים שכל הזמן מנסים אתכם, תובנה אוהדת ועזרה מלאת טקט, שיפוט נדיב ומתן צדקה אדיב, נאמנות וסימוכין בכל הנסיבות, ענווה ששוכחת את עצמה ושמחה בשמחת האחר, בעלת שליטה עצמית בכל מצב, המהווה את הסימן המוחלט של שלמות. זהו האופי של פרי הרוח. הכל נמצא במילה פרי. הכל תלוי לא בשאיפה, אלא בהתמדה; לא בדאגה, אלא באמון; לא בפעולה, אלא באמונה.”

S. Chadwick, in Arthur Walkington Pink, *The Holy Spirit* (Bellingham, Wash.: Logos Bible Software, n.d.), chapter 30

”אילו אהבת האמת תשכון בליבכם, תדברו על האמת. תדברו על התקווה המבורכת שיש לכם בישוע המשיח. אילו האהבה תשכון בליבכם, תחפשו כיצד לבנות ולעודד את אחיכם באמונה הקדושה. אם נזרקה מילה מרכלת על אחיכם או על חבריכם, אל תעודדו את לשון הרע. זוהי עבודתו של האויב. בצורה נאותה הזכירו לדובר כי דבר האלוהים אוסר על השיחות מן הסוג הזה.” (Ellen G. White, *Ye Shall Receive*). (Power, p. 76).

שאלות לדיון:

1. דונו בכיתות על השאלה האחרונה של יום חמישי על השליטה העצמית. אם נושענו על ידי האמונה, מדוע חשוב כל כך הניצחון על החטא? הרי הבשורה באה להכריז על סליחת החטאים? בו זמנית, תחשבו על אופיו של יהודה איש קריות ולמה הוביל אותו חטא החמדנות. מה אנו יכולים ללמוד מדרכו לגבי הצורך בניצחון? בנוסף, כיצד דבריה של אלן ג' וייט למטה מאירים את צורך בניצחון? ”רק תכונת אופי אחת שגויה, רק רצון אחד לחטא שנשמר ינטרלו סופית את כוח הבשורה.” (Testimonies for the Church, vol. 5, p. 53).
2. מדוע פרי הרוח חשוב יותר מכל מתנות הרוח?
3. קראו בקול רם את 1 קורינתים 13 בכיתה ודונו במשמעות הפרק. מדוע שאול מדגיש כל כך את הצורך באהבה? כיצד אנו יכולים ללמוד לאהוב בדרך שאותה מתאר כאן שאול? מדוע מות ”העצמי” והתמדה ביחסים עם ישוע נחוצים כל כך, ביחוד באהבה של אלו שאיננו באמת מחבבים?